

Un Nadal barroc i amb toros

Text > JOSEP PUJOL I COLL

En el seu novè disc i en la seva tercera col·laboració amb el director Josep Vila Casañas, el grup Música Antiga de Girona ha presentat un recull de nades del barroc gironí. Per si de cas el compacte arriba a algun indocumentat, caldrà prevenir-lo del que hi trobarà. Aquestes obres dels segles XVII i XVIII no tenen gaire res del to popular o popularitzant amb què solem identificar les nades, sinó que eren bancs de proves, tant per als coneixements compositius del mestre de capella com per als de retòrica castellana dels lletristes. A més, s'hi han menystingut els villancets còmics, un subgènere nadalenc molt freqüent i que airejava tanta impostació culteranista, com ara el burlesc «In festo Nativitatis Domini» de Verdalet o alguna *negrilla* gironina, que esperen bones interpretacions com les presentades.

A l'hora de fer la tria, el més beneficiat ha estat Josep Gaz (1656-1713), de

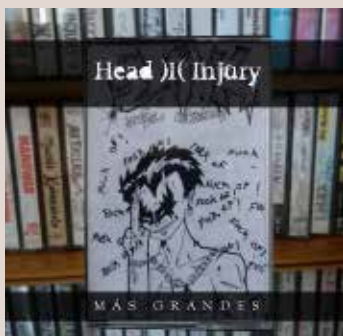
qui s'interpreten tres peces amb les quals es comprova de nou la solvència d'aquest mestre de capella de la catedral de Girona entre 1695 i 1711. A més de tres *tonos* anònims, el disc es completa amb un «Laetentur caeli» d'Emmanuel Gònima (1712-1792), que va viure a Girona entre el 1735 i el 1774, i un curiós «Afuera, afuera mozos» de temàtica nadalencotaurina —sí, la combinació és possible—, de Joan Barter, només circumstancialment gironí: la partitura del compositor, lleidatà, consta a l'Arxiu Capitular de Girona.

Des que Josep Vila n'ha assumit la direcció, la qualitat interpretativa del grup ha anat a l'alça, amb uns criteris estilístics més depurats i una sonoritat més transparent. Tot i haver-se enregistrat en directe, en un concert que va tenir lloc el 29 de desembre de 2019, amb la bona acústica de l'auditori de La Mercè de Girona, amb la bona feina

MÚSICA ANTIGA DE GIRONA,
JOSEP VILA CASAÑAS (dir.).
Nadales del barroc gironí.
Música Antiga de Girona,
2020. <www.magirona.org>

dels tècnics de so i amb la professionalitat dels intèrprets, el ressò del que podria haver estat un Nadal catedralici barroc ens arriba amb netedat.

HEAD INJURY. «**Más grandes**».
Head Injury, 2020.
<www.facebook.com/headinjuryband>

ERIKOTROPIKO. «**Espurna**».
Erikotropiko, 2020. <facebook.com/erikotropiko>

Més grans, més *injurys*

Text > RAMON MORENO

Vint-i-cinc anys és una bona excusa per fer una mirada enrere, a tall de balanç, i de recuperar la feina feta. Head Injury iniciava la seva trajectòria el 1995, amb la seva essència *grunge metal*. L'excusa de l'aniversari ha servit perquè la banda es torni a reunir (es van separar el 2010) i enregistri un tema nou, «Más grandes», que han presentat a les xarxes socials amb un vídeo que aplega imatges de

la seva trajectòria a manera de mirada retrospectiva i de testimoni vital per als seguidors més fidels. Ahora, recuperen el material que han editat al llarg de la seva carrera: tres elapés (*Over the Sunset*, *4-L*, *Renacer* i l'EP *Despierta*). Els Head Injury es mantenen actius, component i enregistrant, i fins i tot es plantegen tornar als escenaris, ni que sigui de manera puntual.

Nostàlgia a ritme de rumba

Text > RAMON MORENO

Erikotropiko és el projecte en solitari d'Erik Sánchez, cantant dels rumbers El Cigarrito de Después. Mantenint la línia musical del grup, Erikotropiko proposa la fusió de sonoritats llatines i caribenyes. La primera perla que ens deixa és «Espurna», un tema en el qual participa la cantautora palamosina Maria Uku-

phila. Escrit durant el confinament, la lletra vol ser un homenatge a la gent gran, al seu llegat i les seves ensenyances. Amb un ritme de rumba ballable, amb tocs d'havanera i algun apunt electrònic, combina la nostàlgia i el ritme. «Espurna» es presenta a les xarxes socials amb un fantàstic clip d'ambient mediterrani.